പ്രാർഥനയുടെ ഊന്നൽ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു മാറട്ടെ-സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 13 November 2011

www.jeevamozhikal.org

വന്ധ്യയായ തന്റെ മാതാവ് ഹന്നയിലാണ് ശമുവേലിന്റെ കഥ ആരംഭിക്കുന്നത്. വളരെ നാളുകൾ കുഞ്ഞുങ്ങളില്ലാതിരുന്ന പല സ്ത്രീകളുടെ കഥകൾ തിരുവചനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്- സാറ, റിബേക്ക, റാഹേൽ, ഹന്ന എന്നിങ്ങനെ. ഇവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ആവശ്യം ദൈവമുമ്പാകെ അർപ്പിച്ചു. ഇവരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്ന ഓരോ ആൺമക്കൾക്കെങ്കിലും ജന്മം നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർ തങ്ങളുടെ വന്ധ്യതയെ അംഗീകരിച്ചില്ല. മറിച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കായി മുട്ടിപ്പായി ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിച്ചു. ദൈവം അവരുടെ പ്രാർഥനയ്ക്കു മറുപടി നൽകി എന്നു മാത്രമല്ല, അവർക്കു ജനിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരിലൂടെ ദൈവം തന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഗർഭത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾത്തന്നെ പല അമ്മമാരും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അമ്മമാർ വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർഥിച്ചു. ഇത്തരം തീക്ഷ്ണമായ നിലയിലുള്ള പ്രാർഥനയുടെ ഫലമായി ഒരു കുഞ്ഞു ജനിക്കുന്നത് അത്ഭുതകരമാണ്. ഇങ്ങനെ ജനിച്ചതാണ് ശമുവേൽ.

കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി ഹന്ന പല വർഷങ്ങൾ തന്നെ പ്രാർഥിച്ചു. ഒടുവിൽ അവൾ ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു: "സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ അടിയന്റെ സങ്കടം നോക്കി അടിയനെ ഓർക്കയും അടിയനെ മറക്കാതെ ഒരു പുരുഷസന്താനത്തെ നൽകുകയും ചെയ്താൽ അടിയൻ അവനെ അവന്റെ ജീവപര്യന്തം യഹോവയ്ക്കു കൊടുക്കും." (1 ശമുവേൽ.1 : 11) ഇപ്പോൾ അവളുടെ പ്രാർഥനയുടെ ഊന്നലിൽ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. ആദ്യം അവൾ അവളുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ചിന്തിച്ചത് : 'എനിക്ക് ഒരു മകനെ വേണം'. പിന്നീട് അവൾ പറയാൻ തുടങ്ങി: "എനിക്കൊരു മകനെ ലഭിച്ചാൽ ഞാനവനെ കർത്താവിനു കൊടുക്കും",കാരണം കർത്താവിനും ഒരാവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിൽനിന്നു പ്രാർഥനയുടെ ഊന്നൽ ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു മാറുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർഥനയ്ക്കു മറുപടി ലഭിക്കാൻ തുടങ്ങും. 'അവിടുത്തെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ' എന്ന് ഒന്നാമതു പ്രാർഥിക്കാനാണല്ലോ ദൈവം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്.

ആ കാലത്ത് യിസ്രയേലിൽ ഒരു ആത്മീയ ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവജനം അങ്ങേയറ്റം പിന്മാറ്റത്തിലായിരുന്നു. ഏലിപുരോഹിതനെപ്പോലെയുള്ള അവരുടെ നേതാക്കളും വലിയ പിന്മാറ്റത്തിലായിരുന്നു. മോശെയ്ക്കു ശേഷം അതുവരെ യിസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ ചുറ്റും നടക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ബോധവതിയായിരുന്നു ഹന്ന. യിസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രവാചകനുണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുള്ള തികഞ്ഞ ബോധ്യം അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു അവൾ തുടർന്നു പ്രാർഥിച്ചു: "ഞാൻ എന്റെ മകനെ അങ്ങേക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ തലയിൽ ഒരു ക്ഷൗരക്കത്തി തൊടുകയില്ല. അങ്ങേക്കായി സമർപ്പിതനായ ഒരു നാസിർവ്രതക്കാരനായിരിക്കും അവൻ. ഈ ജനതയെ അവനെയുപയോഗിച്ച് അങ്ങിലേക്കു തിരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അവൻ അവിടുത്തേതായിരിക്കും." തന്റെ ആവശ്യത്തിൽനിന്നു അവളുടെ പ്രാർഥനയുടെ ഊന്നൽ ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു മാറി. (നമ്മുടെ പല പ്രാർഥനകൾക്കും മറുപടി കിട്ടാത്തതിന്റെ കാരണം അവയുടെ ഊന്നൽ പലപ്പോഴും നമ്മിലേക്കു തന്നെയാണ് എന്നുള്ളതാണ്.) ഇത്തരം ഒരു മാതാവിനു ശമുവേൽ ജനിച്ചതിൽ എന്തത്ഭുതം!

ശമുവേൽ ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹന്ന തന്റെ നേർച്ച മറന്നില്ല. അവൾ മകനെ ദേവാലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. "ഈ ബാലനായിട്ടു ഞാൻ പ്രാർഥന കഴിച്ചു. ഞാൻ യഹോവയോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ യഹോവ എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ യഹോവയ്ക്കു

നിവേദിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ ജീവപര്യന്തം യഹോവയ്ക്കു നിവേദിതനായിരിക്കും" (1 ശമുവേൽ 1: 27,28).അവൾ അവനെ ഒരിക്കലും വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയില്ല. മുട്ടുമടക്കി ആ ദേവാലയത്തിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ അവൾ ആ പിഞ്ചുബാലനെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. ഇത്തരം ദൈവഭക്തയായ ഒരമ്മയുണ്ടായിരിക്കുക എത്ര അനുഗ്രഹീതമാണ്! തുടർന്ന് അവൾ ദൈവത്തിനു നന്ദിയുടെ മനോഹരമായ ഒരു സ്തോത്രഗീതം ആലപിച്ചു (1ശമുവേൽ 2:1-10). ഹന്നയുടെ ഈ പാട്ടിൽനിന്നു പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടാവണം യേശുവിന്റെ അമ്മ മറിയ നന്ദിയുടെ കീർത്തനം ചൊല്ലിയത് (ലൂക്കോസ് 1:46-55). രണ്ടിലും സമാനമായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ കാണാം.

മൊഴിമാറ്റം: ജോജി ടി സാമുവൽ